

BENICARLÓ

CRÒNICA

Setmanari d'Informació i Divulgació Cultural
Nº 28 - Any III - 14 de maig 1987 - 100 ptes.

**Balanç
Educatiu**

Pàg. 2

**Els Centres
d'Assistència
Juvenil**

Pàg. 5

**Àlvar Alegre,
President del
Consell de
Joves**

Pàg. 12

**Stop a
Mar Delta**

Pàg. 13

a
l'ajuntament
en
valencià

AJUNTAMENT

DARRERA LA GATERA

Balanç Educatiu

Poc s'ha notat que a l'actual legislatura hi hagués persones relacionades amb l'ensenyament ja que la potenciació d'activitats escolars i extraescolars de l'ajuntament ha estat quasi nul·la: el concurs de targes nadalenques, el premi literari Carme Segura,..., i poc més.

A Benicarló, a nivell educatiu li manca urgentment un Casal Infantil on els xiquets-xiquetes puguin passar una estona del seu temps lliure per la tarda i els caps de setmana, però sí de la regidoria d'educació no hi ha certa voluntat per a promoure aquesta possibilitat poc es pot fer. Juntament a aquest Casal Infantil caldria una Ludoteca on els infants pogueren cercar tot tipus de joc, lúdics, creatius i formatius. Només cal que l'ajuntament habilite un local i subvencione aquesta iniciativa.

També cal criticar l'actual situació de la infraestructura de serveis per a infants a la plaça Sant Andreu per la seua antiguitat i poca varietat.

Tampoc aquesta regidoria, juntament a altres, s'ha molestat en promocionar activitats esportives a nivell escolar, ni crear instal·lacions dignes per tals esports: natació, atletisme...

En quant a la conservació i manteniment de les construccions escolars poc és pot dir, ara per ara estan en bon estat i prou ben assistides. Ara bé on sí cal criticar durament l'accés a certes escoles com el Jaume I, la Salle, etc.

per la perillositat que comporta als xiquets el seu accés, sobretot el del col·legi públic Jaume I i l'Institut on per la mateixa carretera, sense voreres, transiten xiquets-xiquetes a peu, i en bicicleta, cotxes, tractors..., només ara davant eleccions s'ha enderrocat part de la casa que dificultava l'entrada al camí Artola, però la situació segueix de la mateixa manera fins que un dia passarà alguna cosa greu i aleshores tots ens queixarem.

Per finalitzar caldria que tothom reflexionés sobre quina ha de ser la feina a realitzar per la regidoria d'educació no tan sols en quant a manteniment d'edificis educatius sinó també sobre la seua política educativa de potenciació del món menut: jocs, teatre, esport, temps lliure,... Com a suggeriment des d'ací podem proposar com ja hem dit abans la creació del Casal Infantil i la Ludoteca, la promoció de concursos escolars, competicions esportives inter-escolars, crear noves instal·lacions al carrer per tal que els infants puguin gaudir-les millor, promocionar l'animació per a infants: teatre, titelles, cinema...; facilitar el intercanvi escolar amb altres ciutats; etc.

El món dels infants es el nostre futur col·lectiu per això cal donar-li més importància de la que se li dona avui dia.

XIMO BUENO

NACIONALISTES AL PARLAMENT VALENCIÀ

ARA SI, AMB LA FORÇA DE TOTS

UNITAT DEL POBLE UPV VALENCIÀ

FOLIO Y MEDIO

Deprisa, deprisa

Puede decirse que ha terminado la actividad municipal del actual consistorio. Hasta celebradas las elecciones y compuesto el nuevo equipo político, los funcionarios son ahora quienes tienen que afrontar la responsabilidad de llevar a cabo la burocracia del ayuntamiento y mantener encendida la caldera administrativa.

Políticamente, el actual equipo que preside José María Febrer ha terminado con su misión. Al menos, en esta legislatura. En la próxima, ya se verá. Depende de lo contento que esté el ciudadano y de lo que le parezca que se ha hecho por mejorar Benicarló en estos últimos cuatro largos años.

En el último pleno extraordinario celebrado, al alcalde le acusaron unos de electoralista; otros, de incapaz de dirigir una sesión plenaria sin llevar la confusión a los ediles a la hora de votar.

El caso es que, a última hora, el alcalde ha presentado una serie de mociones para que el ayuntamiento ple no apruebe el traslado de la cruz de los caídos desde su actual emplazamiento hasta una de las nuevas avenidas del cementerio. Y que se convoque un concurso de ideas para la creación de un nuevo monumento, sin signos de identificación política ni religiosa, que recuerde a cuantos han fallecido por un Benicarló mejor. También, ahora, deprisa, deprisa, quiere el señor alcalde que el ayuntamiento pleno dé su conformidad para que se cambie el nombre al paseo de la Liberación y a otras muchas calles y plazas de Benicarló.

Sin embargo, en todos y cada uno de estos temas, no se ha profundizado lo suficiente (y eso que ha habido tiempo para dar y tomar), ni se han llevado a cabo los estudios ni las consultas pertinentes para saber qué hacer con el bautizo de nuestras calles.

Tan obvio era que las mociones del alcalde no iban a prosperar que, por una vez, AP y socialistas votaron de acuerdo ¿Hasta dónde se puede llegar cuando las elecciones se acercan?

En este alocado ir deprisa, deprisa a la caza del voto, a la pesca del escaño, el espectáculo es de lo más triste y deprimente.

En el último pleno extraordinario lo más extraordinario fue la mediocridad de los intereses partidistas. El pueblo, que espere. Los políticos, a correr. Deprisa, deprisa.

BENICARLÓ

CRÒNICA

Edita:

Associació Cultural Alambor
C/ Sant Francesc, 101
Casal Municipal
12580 Benicarló
Països Catalans

Director:

Carlos Carrero de Lara

Consell de Redacció:

Joaquim Bueno i Bosch,
Ramon Paris i Peñaranda,
Josep Manuel San Abdón i Queralt,
Josep Igual i Febrer,
Pedro Sánchez Láinez,
Maite Gómez Blat

Caps de secció:

J.V. Ferrer i Julià (Local, Esports,
Fotografia).
J.M. San Abdón, Josep Igual
(Cultura, Espectacles i TV).
Ximo Bueno (Opinió)

Col·laboradors:

Marcel·li Piñana i Edo,
Joan Ramon Segarra,
Joan Ferré, Vicent Arnau,
Àlvar Añó, Manuel García Grau,
José María Ganzemüller, Sergi Nebot,
José Palanques

Administració i Subscripcions:

P. Sánchez Lájnez i Mayte Gómez

Distribució:

Joan M. Ferrer

Publicitat:

Josvi Publicidad, San Francisco, 41,
Tel.: 47 28 18
Publivaquer, Arcipreste Bono, 43
(Vinaròs) Tel.: 45 19 35

Imprimeix:

Jordi Dassoy, Impressor
Sant Carles de la Ràpita

Dipòsit Legal: CS-605-85

IMPORTANT: La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions publicades és de qui signa l'escrit. La Redacció es reserva el dret d'acurtar el text per motius de compaginació de tots els articles que sobrepassen les vint ratlles mecanografiades a doble espai. Tanmateix, hauran d'anar signats tots els originals amb l'adreça i DNI, encara que puguin aparèixer amb el seudònim.

El termini de recepció de les col·laboracions serà el dijous de cada setmana.

Sr. Palanques, estudie i després informe

Sr. Palanques:

Avui, dia 4 de maig, a l'informatiu de les 8 de la vesprada de l'emissora Ràdio Nueva, ha llegit vostè un article d'un filòleg alemany on es pronuncia sobre una llengua valenciana diferent de la catalana. Aquest article vostè el llegia adreçant-lo a l'Associació Cultural "Alambor", que segons ha dit està fent una campanya en favor de la llengua catalana.

Li diré en primer lloc, com a vocal de la citada associació, que no hem iniciat cap campanya en favor del català. L'Associació Cultural "Alambor" l'única cosa que fa es tractar d'usar el valencià d'una manera normal en totes les seues activitats, cosa per una altra banda gens subversiva ja que és un dret arrellegat per la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.

En segon lloc li diré que mai no li hagués contestat com a membre d'Alambor ja que no tinc per costum de participar en aquestes discussions de poble que no porten enlloc. Si li contesto és com a filòleg que no pot restar impassible davant de les aberracions científiques del suposat filòleg alemany. Li diré senyor Palanques que jo també coneixia aquest article des de fa temps, exactament des de que es va publicar al diari "Las Provincias" ara farà quatre anys, més o menys, desconec si se n'han fet més edicions posteriorment. Li contaré més coses d'aquest senyor alemany; ara farà un any es va convocar un congrés sobre una suposada llengua valenciana diferent de la catalana, aquest senyor havia d'intervenir en aquest congrés com a figura estelar i no s'hi va presentar, hi ha qui diu que ni tan sols existeix.

El valencià —o lo benicarlano, si vostè vol, senyor Palanques—, és una variant dialectal d'una llengua que científicament i arreu del món s'anomena llengua catalana. I això vostè ho hauria de saber molt bé ja que cada dia envia informació a Radiocadena Ulldecona i malgrat que vostè sempre parla en castellà el conductor del programa acostuma a donar-li l'entrada en català, i s'entenen ¿veritat?. Que el català i el valencià són llengües diferents és un invent de quatre indocumentats de la ciutat de València que ara es veu que hi ha algunes persones

interessades a exportar a aquestes pacífiques terres del nord valencià. Perque si jo fóra aficionat a veure coses rares li preguntaria ¿a què venia l'entusiasme amb que va entrevistar fa uns dies a dos polítics de Unión Valenciana? Però estigues tranquil, jo no acostumo a veure coses rares.

Si jo em posara a citar filòlegs estrangers que afirmen que el català i el valencià són la mateixa llengua no en tindria prou amb totes les pàgines d'aquesta revista perquè això és una qüestió acceptada per tota la romanística mundial, però li posaré alguns exemples: Arthur Terry (Essex), Giuseppe Tavani (Roma), Alan Yates (Sheffield), Joseph Gulsoy (Toronto), Georges Straka (Estrasburg), Alberto Boscolo (Milà), Giuseppe Grilli (Napoli), Kálmán Faluba (Budapest), Nathanael Smith (Massachusetts), o Tilbert Stegmann (Frankfurt). Però també tenim el cas de valencians que ensenyen el català a l'estranger com el professor de Castelló, Germà Colon, catedràtic de la Universitat de Basilea.

Però no son només les Universitats estrangeres qui ho afirmen, els departaments de Filologia de les Universitats valencianes i la testa d'Universitats espanyoles estan d'acord en assenyalar la catalanitat del valencià. Així mateix la Real Academia Española de la Lengua en un document de l'any 1976 assegurava que català i valencià eren una única llengua i entre els signants trobem a dos il·lustres valencians que vostè coneix molt bé per haver-los entrevistat alguna vegada, com són l'acadèmic, fill de Benicarló, Manuel Alvar i el cardenal Vicente Enrique i Tarancón.

Vostè ha acabat la seua intervenció radiofònica, curant-se en salut, dient que aquelles afirmacions no les feia vostè sinó un filòleg alemany. Però vostè, senyor Palanques, té molta audiència i això implica una responsabilitat i per tant ha d'anar molt en compte en allò que diu i abans de llegir escrits sense cap base científica assessore's amb autèntics professionals o estudie, perquè sinó en lloc de formar i informar l'única cosa que farà serà deformat.

JOSEP MANUEL SAN ABDON
Llicenciat en Filologia Hispànica

Idiomas ALMAR

Academia de Inglés y Alemán

Travesía Cabanes, 5, 1º-1ª - Tel. 47 21 98
BENICARLO

- Toda clase de traducciones.
- Cursos activos para niños a partir de 6 años.
- Preparatorio Escuela Oficial y Cambridge.
- Repasos: EGB - BUP - COU.
- Julio-Agosto: Cursos intensivos para niños y adultos.

Los centros de información y asistencia juvenil

Todas las políticas de juventud manifiestan un objetivo: conseguir la participación del joven en la vida cotidiana del colectivo social. Se busca la participación juvenil, se crean cauces para su desarrollo, se fomentan a través de diversas actividades. Pero, ello, por sí solo, no basta. Es preciso capacitar al joven para que participe en las asociaciones juveniles (Consejos de la Juventud, Juventudes Socialistas, etc.) porque no es suficiente darles instrumentos de participación si no se les enseña cómo usarlos. Por eso el rol que la *información* juega en la programación y el desarrollo de cualquier política juvenil es básico.

Para Juventudes Socialistas la información debe aparecer como primer paso para la participación, sin aquella, ésta sería imposible. Son muchos los papeles que debe cumplir, pero fundamentalmente el poner en conocimiento del colectivo juvenil todas aquellas posibilidades que están a su disposición. No basta con organizar actividades si luego no se ponen al alcance de sus usuarios. La información es un servicio que la Administración debe prestar. Entendiéndola como servicio, la información aparece como un instrumento que hay que poner en manos de los jóvenes si realmente queremos conse-

guir su participación. Información entendida como divulgación de experiencias, de asesoramiento sobre derecho y maneras de llevar a cabo proyectos, como medio de acceder a todas las posibilidades que se ofertan al joven como forma de resolver interrogantes o solucionar problemas. Sin información, sería muy difícil poder realizar deseos o ilusiones, saber qué se hace o se ha hecho sobre tal o cual tema, ejercer plenamente los derechos que como joven se tienen (empleo, servicio militar, becas, subvenciones, viajes baratos, etc.). La Administración pública tiene que crear estos canales de comunicación que hacen de la información un servicio.

Los Centros de Información y Asistencia aparecen como el mejor medio para poner en práctica este servicio, creando canales de comunicación entre los jóvenes y sus asociaciones y todos aquellos organismos públicos y privados que podían ofertar cualquier cuestión de interés para la juventud.

La aparición de este intermediario, que preste sus servicios de forma gratuita, pone en manos de la población juvenil un importante instrumento de trabajo.

ALVARO ALEGRE GAUXAX

El grito sordo de la noche

Zigzagueó por callejas angostas y enmohecidas, en donde descansaban, unos sobre otros, caserones herrumbrosos que se mantenían en pie merced a un inexplicable equilibrio de fuerzas físicas. Personajes errabundos y viejos carcamales campaban a sus anchas descuidando el orden y la utilidad doméstica, fruto de lo cual, un insoponible hedor oriniento mantenía el ghetto indemne al tránsito de la población educada.

La cercanía de la miseria intelectual y de la más baja condición humana arrancaba fuerzas de sus entrañas para lanzar cada noche a través de la radio un mensaje de palabras heridas que patentizaba la desnudez del hombre.

En el portal de la emisora encontró al poeta acurrucado fetalmente. Era este un muchacho de pelo rubicundo, con tez de desnutrido y ademanes torpes, que por un sibilino influjo se reconocía potencialmente creativo las noches plenilunes.

Tras subir a la emisora, el poeta esparció sobre la mesa libros de Neruda, de León Felipe y de Alberti. El locutor se prestaba a atinar el cabezal sobre el disco, sincronizando el final del informativo con el inicio de una sentimental balada de Kenny Rogers que daba un tono intimista y distendido al programa. Por un instante recordó

a Wilde, que decía que la música tenía la virtud de recordarnos un pasado que nunca había existido. El poeta la oía como quien oye llover, es decir, profundamente.

Las palabras del locutor albergaban un poso de desencanto al considerar suspendido el advenimiento de una oclocracia nihilista, que supliera el estancamiento estético y la falta de valores existenciales. El mayo parisiense fue el símbolo; los movimientos estudiantiles, la organización; la guerra del Vietnam, la excusa; Marcuse, el filósofo y profeta; y, la indumentaria y la droga, la exteriorización del inconformismo. Mientras, la música, la palabra y la poesía evadían de la congoja y mantenían intacta la espera del alba a la inmortal juventud del incesante suspiro y esperanza.

Las señales horarias prorrumpieron en los arpegios diáfanos que George Winston emitía con su piano, y una voz grave anunció la última masacre palestina, el atentado terrorista que había salpicado a gente inocente, el fin de la moratoria nuclear...

Otra vez el micrófono se llenó de pólvora y de muerte.

JUAN ANTONIO SORLÍ

CONFECCIONES
Rodríguez

Hernán Cortés, 4 - Tel. 47 19 31 - BENICARLO

Defensem el nostre treball, defensem la nostra terra

Una característica important del moment actual és el desengany i el "passar de tot"... Sí, hi ha raons molt fortes, és cert, però insignificants, honestament, perquè puguen servir-nos de justificació d'excusa per estar-nos inactius davant de la degradació i la misèria socio-econòmica que, d'alguna manera, ens afecta a la majoria de gent que vivim a aquest país.

Ara, cap treballador o treballadora, mínimament conscient, pot fer-se el desentés sense considerar-se un suïcida a la vegada, perquè amb la inhibició es fa de col·laborador i potenciador dels seus propis opressors i explotadors.

La desconvocatòria de la vaga general promesa per CCOO és una rebaixa de plantejaments davant la patronal i el gran capital. També hi ha la temor que tenen els sindicats i el govern que es convoquen mobilitzacions generals que es puguen radicalitzar massa i escapar-se'ls de les mans, com està passant amb la majoria de vagues i lluites. Tot això està clar en un període preelectoral com el d'ara: no els interessa de cap manera, perquè tots ells esperen "sucar" i treure'n algun profit personal als propers comicis municipals.

Per combatre les posicions de la patronal, el govern i els sindicats pactistes, hem de queixar-nos i hem de lluitar. És necessari organitzar assemblees participatives i decisòries a cada lloc de treball. No hem d'oblidar que tot el que ens vingue organitzat "des de més amunt" està pensat per a poder-nos lligar, manipular i controlar a voluntat seua, segons el que els convingue en cada moment, i per poder deixar-nos sense possibilitats de defensar les reivindicacions del que ens pertany per dret.

Recordant la diada de lluita de l'1 de maig, s'ha de plantejar amb més força que mai la defensa dels drets conquerits en la lluita obrera i pagesa, durant molts anys, i que ara s'està perdent irremissiblement. No es pot oblidar la necessitat d'unir la lluita com a classe explotada per la burgesia (tan catalana com espanyola) a la lluita per assolir la nostra independència com a nació oprimida pels estats espanyols i francès, perquè *SI EL NOSTRE PAÍS NO ÉS LLUIRE; TAMPOC NO HO PODEM SER NOSALTRES.*

ÀNGEL PITARCH I SORIANO

El precio de la Alianza

Mandar, ejercer el poder, discernir entre lo bueno y lo malo, entre lo conveniente y lo inconveniente, administrar los bienes públicos, representar todo un colectivo de 20.000 personas es, sin lugar a dudas, una tarea comprometida y de gran responsabilidad.

La mayoría de las veces las acciones deben responder a una planificación y a unos criterios preestablecidos, otras, las menos, en que las decisiones se han de tomar en cuestión de horas, el máximo responsable hace uso de la autoridad que le confiere su cargo. Realmente loable el trabajo de la gente que, dejando a un lado sus intereses personales, emplean tiempo y esfuerzo en la consecución de objetivos comunes.

Pero, si de por sí ya es complicado este ejercicio, icuán complicado debe ser conjugar los intereses personales y una política municipal consecuente!, icuán complicado debe ser necesitar de otra fuerza política

para gobernar!: uno que quiere que le compren sus productos, otro que no pase un vial por el centro de su fábrica, otro que pase por la linde de su propiedad, otro que el camino mutila al jardín del chalet, otro que le cambien las zonas socio-culturales por zonas especulables, otro que si patatín, otro que si patatán...

Es fácil presumir que, si se realiza tanto trapicheo, poco tiempo queda para los intereses públicos ¡Qué caras resultan ciertas alianzas a un alcalde!

Un grupo y otro se ven obligados a ceder en determinados casos, no por un estricto convencimiento de su conveniencia, sino por el temor de que se les niegue el apoyo en otros venideros de su interés.

Y así estamos, impotentes entre los devaneos del personal.

POPO

TINTORERIA

Garcia

«Llavat» en sec – Planxat a vapor – Tenyit

C/. Crist del Mar, 86 – Tel. 47 13 94 – BENICARLO

EL CALIDOSCOPI

Menyspreu a la cultura

Un any més s'ha convocat el Certamen de Poesia "Ciutat de Benicarló" i un any més hem comprovat que els responsables d'aquest premi tenen un menyspreu total per la cultura. Deuen pensar que el poeta és un ser idealista alimentat només per la visió de les muses.

El poeta, i l'artista en general, és un ésser que realitza un treball com qualsevol altre i que per tant ha d'estar ben pagat si li volem exigir una obra de qualitat. Ja sé que em direu que 35.000 pessetes per un poema de 50 versos està molt ben pagat i jo us diré, d'acord, ¿però de què serveix això? ¿quina repercussió té?, l'any passat ni tan sols va ésser editat el poema guanyador i en anys anteriors es va editar de qualsevol manera.

Pensem que un premi com cal hauria de donar-se a un llibre i no només a un poema, s'hauria d'editar aquest llibre i hauria d'estar ben dotat econòmicament. Em direu que l'Ajuntament no té diners per a aquestes coses; bé, us diré que tot això que he dit costaria unes 200.000 pessetes que no són res per a aquest Ajuntament que

emprén sovint obres faraòniques i que a més a més una part d'aquests diners es podrien recuperar amb la venda del llibre. Podríem posar com a exemple de la viabilitat d'aquest projecte ajuntaments amb un nombre d'habitants molt paregut a Benicarló, com ara, Alaquàs, Canals, Xàtiva, Benissa, Xirivella, Beniarjó, Cullera, Cata-roja, etc...

Una altra qüestió és la manera de lliurar-se els premis. A aquest acte se li hauria de donar més realçament i no que serveisca només per a reomplir el concert de la banda.

Pensem que si el nou ajuntament vol concedir a la poesia la importància que es mereix ací té algunes idees. Sinó li aconsellem que retoque alguna de les bases d'aquest premi i que siga requisit necessari fer un poema a la Reina de les festes, per tal d'aconseguir un certamen ben coent i riure'ns tots ben a gust.

BARTOMEU I GREGORI

Aproximaciones a la verdad

Sr. Director:

El corresponsal de la Mar Xica, en un apartado de su colaboración, trivializa la Coalición EU-UPV en su estilo humorístico de plantear los problemas locales. Además de pensar que lo hace muy bien, le agradecemos el que involuntariamente haya suscitado una cuestión muy importante que por falta del tiempo suficiente para nuestra limitada capacidad no vamos a contestar en lo fundamental, pero sin falta lo haremos la semana próxima.

Decimos involuntariamente, porque creemos que no sabe de lo que está hablando, como creemos por lo que dice, que tampoco sabe hacer el all-i-oli.

En Benicarló nos hemos coaligado bajo las siglas dichas, personas que coincidimos en nuestros criterios, en cuanto a la orientación que se debe seguir para administrar y gobernar los intereses locales, por encima de intereses partidistas y personales.

En cuanto a los criterios ideológicos, disponemos todos los componentes de la coalición de la suficiente inteligencia y tolerancia para respetarnos en la diversidad, todo y conservando cada uno de nosotros nuestros principios.

Es evidente que tenemos conceptos ideológicos diferentes, algo diferentes, pero no tanto si se tiene en cuenta que la corriente nacionalista de Benicarló es de izquierdas y que nosotros los comunistas también lo so-

mos y no hemos perdido la brújula como pensaba o decía el "Olivetti" en una colaboración anterior.

Nosotros tenemos asumido el problema nacional y como referencia daremos dos ejemplos:

1º.- En la URSS fue reconocido desde el primer momento el derecho de cada pueblo a la libre autodeterminación.

2º.- En nuestro proyecto de Programa aprobado en el II Congreso del P.C.P.E. hace una semana y tan cuidadosamente ignorado por la TV-PSOE-Pilar MIRO dice:

- Por una República democrática y federal.
- Por el reconocimiento del derecho de autodeterminación y autogobierno federal de las nacionalidades.

O sea, que lo que nos diferencia con los partidos nacionalistas de izquierda es en esencia el orden de prioridades.

Pero aquí y ahora de lo que se trata es de Benicarló y de que la oferta que como colectivo ofrecemos a los vecinos de nuestra ciudad es algo diferente, muy diferente al resto de las otras listas, una forma diferente de ser gobierno local u oposición, pero de ello hablaremos en el próximo **Benicarló-Crònica**.

P.C.P.E.

PEUGEOT 309 ES OTRA HISTORIA.

En la carrera por crear una generación de coches más avanzados, rápidos y fiables, Peugeot vuelve a marcar la diferencia con el Peugeot 309. La concepción asistida por ordenador y la tecnología aplicada, se unen a la imaginación y al espíritu innovador. En perfecto equilibrio.

La aerodinámica al servicio del rendimiento.

Coefficiente de penetración CX = 0,30. Todo un récord aerodinámico para que nada se oponga a la emoción de las altas prestaciones. Mantenimiento reducido. Menor consumo: 4,9 litros a 90 Km/h.

El equipo integral al servicio del confort.

Aire acondicionado (GT). Mando a distancia de cerraduras (GT). Elevalunas eléctricos (SR, GT). Cerradura eléctrica centralizada de puertas y maletero (SR, GT). Asientos traseros abatibles en dos partes (SR, GT). Envoltente acústico del habitáculo.

La precisión tecnológica al servicio de la seguridad.

Dirección asistida (GT). Circuitos de frenado independientes. Compensador de frenada.

Prestaciones con alto nivel de experimentación:
hasta 105 CV. hasta 190 Km/h.

Así es el Peugeot 309. Cuando se prueba, bastan tres palabras para definirlo con exactitud: Es otra historia.

HCM

PEUGEOT 309

ES OTRA HISTORIA.

AUTOVIMA

ctra. valencia a castellón, km.134,500
BENICARLO (Castellón)

su concesionario
PEUGEOT TALBOT

EL MUSSOL

Qui són realment els deficients?

Cada vegada s'entenen menys les coses que passen al nostre poble. I una d'elles és la situació del nou col·legi ocupacional que hi ha darrera la bassa de Sales.

Tots sabem que les persones amb deficiències físiques o psíquiques necessiten més o menys una atenció acurada per part de persones amb un mínim de preparació, a més a més d'un lloc on poder realitzar aquesta tasca social i humanitària.

Per això no es comprèn com un lloc,

com el nou col·legi ocupacional, que haurà costat un bon grapat de milions encara no ha entrat en funcionament després d'haver-se acabat fa molt de temps, mentre els afectats continuen en uns locals tercermundistes. No sabem les motivacions, raons i interessos que no deixen que aquest col·legi entre en funcionament.

De vegades la ineficiència del personal ens pot portar a qüestionar-nos qui són realment els deficients?

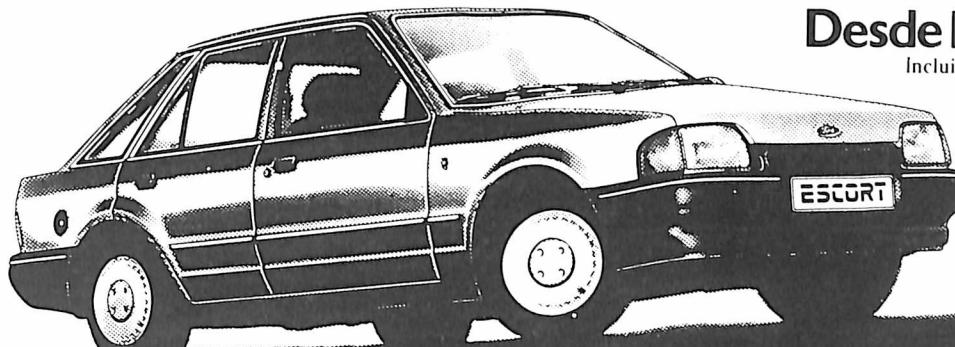
SOLO EL NUEVO FORD ESCORT LE OFRECE FRENOS ANTIBLOQUEO

- Nuevo sistema opcional de Frenos Antibloqueo. Por primera vez en un coche de su categoría.
- Nuevo diseño exterior. Más aerodinámico.

- Nuevas versiones y nueva gama de motores de bajo consumo. Como el 1.6 de 90 CV. Más potente.
- Nuevo cuadro de instrumentos. Más accesible.
- Y nuevo diseño interior. Más cómodo.

Desde 1.147.300 Ptas.

Incluido IVA y Transporte

**VENTAJAS QUE SOLO PUEDEN SENTIRSE
AL VOLANTE DE UN FORD ESCORT.**

Venga y compruébelo en su Concesionario Ford.

Ctra. N. 340 Km. 138'5
BENICARLÓ-VINARÓS

Automóviles Benvisa

El 23 de novembre de 1983 entrà en vigor la Llei que atorgava l'ús de la pròpia llengua, per tal que els ciutadans de tres anys llargs, i concretament a Benicarló, l'Alcaldia encara no ha mostrat la seua voluntat d'aplicar la Llei (ni l'ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR denuncia públicament l'arraconament i oblit —en contra la Llei— a què

a l'ajuntament

ELS TEUS DRETS

LINGÜÍSTICS

INTRODUCCIÓ

Ja és hora que els valencians ens deixem de discussions estèrils sobre el nom d'allò que parlem, i comencem a pensar en què fem amb la llengua que parlem.

Estem massa acostumats a lamentar-nos del mal que ens fan uns o altres... i llevar-nos les puces de damunt. No ens enganyem: nosaltres també tenim responsabilitat en la situació de la llengua, només que siga per l'habitual meninfotisme.

Cert és que hi ha (i)responsabilitats per banda dels governants (falta de TV valenciana, de valencià en els diaris...), però el valencià no és cosa exclusiva d'ells: de fet, ells faran poca cosa si no hi ha qui els obligue. I això, sí que està en les nostres mans. Per això, el valencià és cosa teua (també). L'existència del valencià depén, sobretot, de la nostra lleialtat quotidiana. Recordem que només l'ús provoca l'ús.

Per tot això, hem pensat de fer una campanya destinada a exigir l'aplicació dels drets lingüístics que la Llei d'Ús ens reconeix. En aquest sentit us oferim un extracte de la mateixa Llei, i us proposem que ompliu i tramiteu les instàncies demanant al vostre ajuntament que totes les comunicacions us les faça en valencià (ja que també és llengua oficial per ella mateixa), o bé que si us ho envia en castellà o bilingüe els les torneu exigint-ho en valencià tal i com està reconegut per la Llei. Això, obligarà als ajuntaments a fer efectiva la seua valencianització, i ja que l'aplicació (atesa la probable falta de voluntat de les institucions públiques) depén de tu, en les teues mans està exigir-ho. És clar que com més valencians i valencianes demanem l'aplicació d'aquest dret, millor.

¿Serem capaços de reclamar aquest dret elemental? ¿Som capaços de voler viure en valencià?

Dret a rebre en valencià les comunicacions de l'Administració

Article 10

Al territori del País Valencià, tots els ciutadans tenen el dret a adreçar-se i relacionar-se amb la Generalitat, amb els ens locals i altres de caràcter públic, en valencià.

Article 11

1. En les actuacions administratives iniciades a instància de part, i en les que havent d'altres interessats així ho sol·licitessin, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot allò que els afecte en la llengua oficial que demanen, qualsevol que fos la llengua oficial en què s'hagués iniciat.

2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial usada, als expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i altres actuacions es faran en la llengua indicada pels interessats.

Dret a ser atès en valencià per l'Administració

Preàmbul VI

Es disposa que els empleats de les empreses de caràcter públic i serveis públics dependents de l'Administració directament relacionats amb el públic hauran de conèixer suficientment el valencià per tal d'atendre amb normalitat el servei.

Article 16

Les empreses de caràcter públic, així com els serveis públics directament dependents de l'Administració, han de garantir que els empleats que tenen relació directa amb el públic tinguen el coneixement suficient del valencià per a atendre normalment el servei que els és encomanat.

Dret a poder usar sempre el valencià (sense discriminació)

Article 2n.

El valencià és llengua pròpia del País Valencià, en conseqüència, tots els ciutadans tenen dret a conèixer-lo i a usar-lo oralment i per escrit tant en les relacions privades com en les relacions amb les instàncies públiques.

Article 17

Tots els ciutadans tenen el dret a expressar-se en valencià en qualsevol reunió, així com a desplegar en valencià llurs activitats professionals, mercantils, laborals, sindicals, polítiques, religioses, recreatives i artístiques.

Dret a l'oficialitat (per separat) del valencià

Article 3r.

Sense perjudici de les excepcions regulades en aquesta Llei, l'ús del valencià pels ciutadans en les relacions tant públiques com privades, produeix plens efectes jurídics, igual com si emprassen el castellà, sense que puga derivar-se de l'exercici del dret a expressar-se en valencià, qualsevol forma de discriminació o exigència de traducció.

Preàmbul VII

Es faculta a tot ciutadà a usar i exigir la llengua oficial elegida en llurs relacions amb l'Administració Pública, inclosa la instància judicial.

Protecció del dret d'usar la llengua

Article 6è

Els ciutadans tenen el dret a obtenir dels jutges i tribunals protecció del dret a usar la seua llengua, d'acord amb el que disposa la legislació vigent.

ans d'aquest país la pogueren usar amb tota normalitat, tot això amb el termini de tres anys. Ara al maig de 1987 després
retolacions, ni indicacions, ni noms de carrers, ni documents), estan encara en la nostra pròpia llengua. Per això
està sotmés a la nostra llengua, per part d'aquesta Alcaldia.

ut en valencià

INSTÀNCIA Núm. 1

SOL·LICITUD DE LLENGUA OFICIAL A L'AJUNTAMENT

_____ que visc a _____
(comarca de _____), carrer _____
núm. _____, amb DNI núm. _____ us

EXPOSE: Que d'acord amb els articles 10 i 11 de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (Llei 4 1983), se'm reconeix el dret que se m'efectuen les comunicacions i actuacions administratives en la llengua oficial que jo demane:

Que l'aplicació d'aquesta Llei entrà en vigor (DF 2.ª) l'endemà de la seua publicació (23 de novembre de 1983), i que atorgava un termini de 3 anys per a la creació de les condicions de la seua aplicació (DT 1.ª):
Per això us

DEMANE: Que totes les comunicacions amb l'Ajuntament d' _____ em siguen enviades en la llengua que ara us escric, ja que, d'acord amb el criteri de doble oficialitat lingüística, així m'està reconegut.

La qual cosa espere d'obtenir de la vostra amabilitat.

_____ d _____ de 198_____

Firmat: _____

SR. ALCALDE DE L'AJUNTAMENT D

INSTÀNCIA Núm. 2

MODEL DE DEVOLUCIÓ DE LES COMUNICACIONS EN CASTELLÀ (MULTES, REBUTS DE CONTRIBUCIÓ, FEM...)

_____ que visc a _____
(comarca de _____), carrer _____
núm. _____, amb DNI núm. _____ us

EXPOSE: Que he rebut _____ amb
corresponent a _____ amb
data _____; per valor d _____ ptes.:

Que faré efectiva aquesta quantitat sempre i quan se'm respecten els drets lingüístics que em reconeix la Constitució Espanyola (art. 3), l'Estatut d'Autonomia (art. 7) i la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (articles 10 i 11):

Que emparant-me en aquesta Llei he sol·licitat de l'Ajuntament d' _____ en data _____ que totes les comunicacions i actuacions administratives se m'adrezen en valencià:

Que el terme per a la creació de les condicions per a l'aplicació de la mencionada Llei d'Ús, finalitzava el dia 23 de novembre de 1986.

Per tot això us

DEMANE: Que la mencionada notificació em siga comunicada en la llengua que ara us escric, per tal com, atés el criteri de doble oficialitat lingüística, així m'està reconegut.
És cosa que espere d'obtenir de la vostra amabilitat.

_____ d _____ de 198_____

Firmat: _____

SR. ALCALDE DE L'AJUNTAMENT D

ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ

ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR
SECCIÓ DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA
BENICARLÓ

El Consell de Joves tiene Nueva Junta

Alvaro Alegre un presidente con ganas de trabajar

Ha quedado constituido el nuevo consell de Joventut. Alvaro Alegre Gauxax, de Juventudes Socialistas, es el presidente; Juan Francisco Maluenda Cerdá, vicepresidente; Maribel Esteller Giner, secretaria; Pedro Nolla Rodríguez, tesorero, y Alvaro Pla Roca, José Antonio Coscollano Masip, Rosa Lourdes Arenós Masip, José Luis Aran Luján e Inma Marzal Díaz, vocales. Mañana hará su presentación oficial, a las nueve de la noche, en el Casal Municipal. Dada la importancia de este consell para el futuro de Benicarló, puesto que son los jóvenes quienes han de diseñar el modelo de ciudad a partir del año 2000, hemos querido acercar al lector de Benicarló Crònica la personalidad de su nuevo presidente, Alvaro Alegre.

— Hasta ahora; tanto a nivel personal como a nivel de las Juventudes

Socialistas, no parece que estés muy contento de como ha funcionado el consell. ¿Por qué?

• La verdad es que no tengo nada en contra de la gestión del antiguo consell de Joves. Lo que sí deseo recalcar es la escasa participación de la juventud benicarlanda.

— ¿Cuáles son las funciones del consell?

• La primera y principal, conocer la problemática juvenil y, a partir de ahí, desarrollar las actividades necesarias.

— ¿Qué relación tiene el consell con el ayuntamiento y las asociaciones y entidades juveniles?

• Son dos cosas totalmente independientes. El único lazo que nos une con el ayuntamiento es el económico. En cuanto a las entidades, la mayoría están representadas dentro del consell.

— ¿Con qué presupuesto y qué subvenciones cuenta el consell?

• No se sabe.

— ¿Cuáles son las primeras intenciones del nuevo consell?

• Potenciar al máximo las entidades juveniles de Benicarló y desarrollar el máximo de actividades culturales.

— A partir de ahora, ¿qué notará Benicarló dada la existencia de este nuevo consell?

• El tiempo lo dirá.

— ¿Qué problemas plantea Benicarló a la juventud?

• Como presidente, espero enterarme de estos problemas para darles solución; pero, una vez más insisto en que la participación juvenil es imprescindible y fundamental.

— ¿Están los jóvenes suficientemente representados en el consell?

• Sí.

— ¿Cuál es el motivo de su creación?

• Sencillamente, que la juventud tenga una representación, un in-

terlocutor válido jurídicamente, ante la administración, tanto a nivel municipal, como ante la Diputación y la Generalitat.

— ¿Qué características diferenciales presenta el joven benicarlando?

• Yo creo que cada joven tiene sus características personales y diferenciales. Ahora bien, podría elaborarse una estadística para poder definir las que tienen en común. Mientras no se haga, no puedo contestar.

— ¿Cómo sería el Benicarló ideal para la juventud?

• Me conformo como está. Con sus pros y sus contras.

— ¿Ayudará el consell a los artistas jóvenes locales?

• Sí.

— ¿Cómo?

• Potenciaremos su trabajo todo lo posible.

Manos a la obra.

CARLOS CARRERO

Gayba
modas

TODO PARA LA MUJER

EL MAS IMPORTANTE
CENTRO COMERCIAL
DE LA COMARCA

NOVIAS
COMUNIONES
(Niño-Niña)

Mayor 28 Tel 45 18 60 VINAROS

El Ayuntamiento negó la licencia de obras a Mar Delta en el pleno

En sesión extraordinaria, celebrada el pasado jueves por la noche, el ayuntamiento, en uno de sus puntos, denegó licencia de obras para la empresa Mar Delta, para la instalación de una depuradora de mariscos en la Mar Chica, por considerar inadecuada su ubicación, estimada por la corporación como zona residencial. En este punto el socialista Eduardo Torres pidió la opinión del alcalde, pero éste no se mojó y sus palabras no convencieron a los socialistas. Por su parte el alianzista Vicente Gellida indicó que era un tema de dimensiones extraordinarias, con motivaciones electoralistas y cuyos intereses dijo no entender. En su opinión, la actual corporación no tiene ahora necesidad de manifestarse e indicó una visita a otra depuradora y conocer allí sus ventajas e inconvenientes. Terminó su intervención pidiendo la retirada del punto.

Angel Rodríguez tomó la palabra para decir que había constatado entre la gente de la calle un desacuerdo sobre el lugar de emplazamiento de la depuradora y buscar otro lugar mejor. Volvió a tomar la

palabra Torres para proponer que se denegase la licencia de obras por su ubicación, tras lo indicado por Rodríguez. Al final ésto fue lo que prevaleció.

Al término del pleno los nervios traicionaron a los representantes de Mar Delta, y uno de ellos se dirigió al alcalde de Benicarló con palabras fuertes, y más tarde la emprendió con el alianzista Francisco Moliner.

Dentro de los temas importantes cabe indicar que se aprobó desplazar la Cruz de los Caídos al cementerio municipal, concretamente a la parte ampliada recientemente, acuerdo al que se opusieron los concejales socialistas. En este punto la corporación aprobó solicitar permiso de la autoridad eclesiástica para la remodelación de la plaza de San Bartolomé, por la parte que les corresponde, para conseguir una plaza de utilidad pública. Se aprobó también la construcción de un nuevo monumento, cuyo lugar no se indicó, sin ningún tipo de símbolo político ni religioso, y convocar un concurso de ideas para este monumento dedicado a la paz.

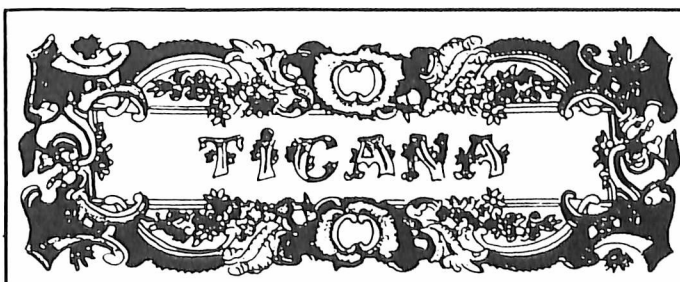
En otros puntos, y en contra de lo que se esperaba, la corporación no dio luz verde al cambio de denominación del Paseo de la Liberación por Paseo de la Estación. Gellida, al respecto, dijo que como no estaba arreglado ya se cambiará el nombre cuando se arregle la calle. El socialista Vicente Piñana indicó que el alcalde tenía mucha prisa en el tema y se podía tachar de electoralismo. Coincidió con Gellida al indicar que el cambio debía estar motivado urbanísticamente. Respecto al cambio de nombres de calles, colocados durante el franquismo, el punto fue retirado de la mesa para un mejor estudio, ya que no todos los nuevos nombres estaban claros, y uno que se dijo, Méndez Núñez por Avenida del Mar, puede llevar a confusiones porque de todos es sabido que la calle Cristo del Mar mucha gente la conoce como calle del Mar.

Se aprobó el patrimonio municipal, al 30 de abril del presente año, quedando en un total de 321.101.930 pesetas, con un sensible aumento con respecto al término del

año 86. También se aprobó la cesión, al Centro de Estudios del Maestrazgo, de parte del edificio situado en la calle Mayor conocido como "la presó". Allí tiene proyectado esta entidad cultural instalar su sede al mismo tiempo que una sala de exposiciones. En otro punto se aprobó la contrata de un colaborador de la Asistente Social, para los meses veraniegos. En el apartado económico la corporación aprobó una operación de Crédito con la Caja de Ahorros de Castellón, por cinco millones de pesetas, a un interés del 12'50 % y un plazo de amortización de cinco años, que servirá para realizar unas reformas en el alcantarillado, el ajardinamiento del Centro Municipal de Salud y para la construcción del nuevo parque municipal.

La sesión terminó al filo de las doce de la noche, hora tope para la finalización obligatoria. El próximo pleno, de carácter ordinario, se celebrará el próximo jueves por la noche a partir de las nueve de la noche.

JOSE VICENTE
FERRER

Artesanías - Regalos - Listas Boda

Pº Marítimo, 7 - Tel. 47 07 03 - BENICARLO

Manos Unidas – Campaña contra el hambre

Como cada año, al finalizar la Campaña Manos Unidas informa de las actividades llevadas a cabo y de la recaudación obtenida.

Celebramos en primer lugar la VIGILIA DE ORACION el viernes del AYUNO VOLUNTARIO, con mucha participación.

El sábado, como de costumbre, se reunieron para la CENA-FESTIVAL, la cual gracias a la numerosa asistencia fue un gran éxito en recaudación y animación.

También como todos los años, se colocaron los carteles por el pueblo, se repartió propaganda por los Colegios y las Parroquias y también los sobres.

El padre Heredero, responsable del proyecto del año anterior en la India, estuvo con nosotros los tres días compartiendo sus vivencias y animándonos a todos a seguir ayudando y colaborando con Manos Unidas.

Este dinero está destinado al siguiente proyecto:

PUNNAIKKAYAL (India) Pueblo costero, en el que la mayoría de sus habitantes se dedican a la pesca. La tierra es seca y arenosa y escasea el agua. Los niños dejan de asistir a la escuela a los 9 años para ayudar a las familias, por lo que el nivel educativo es bajísimo. Se necesita un lugar donde reunir

Recaudación de esta CAMPAÑA XXVIII

Parroquia San Bartolomé	214.265,00
Parroquia Santa María	97.230,00
Parroquia San Pedro	262.406,00
Convento Madres Concepcionistas	7.000,00
Cofradías del Carmen y Sagrado Corazón	8.000,00
Colegio Jaime I	11.945,00
Colegio La Salle	55.000,00
Colegio Consolación	50.000,00
Cena-Festival	209.681,00
Donativo anónimo	300.000,00
GASTOS: Compra de huchas	– 4.850,00
TOTAL RECAUDADO	1.210.677,00

a la gente para tener clases de alfabetización de adultos, higiene, y también para realizar labores artesanales, tales como fabricación de cestos, trabajos de rafia, etc.

Solicitud que se admite: CONSTRUCCION SALON MULTIUSOS – 975.000.-

El resto del dinero, se destinará a otro proyecto de la diócesis.

**LADA
AZAHAR**

LADA-2107
TOTAL MATRICULADO
952.224 ptas.

LADA-2121
TOTAL MATRICULADO
1.302.555 ptas.

LADA-2104
TOTAL MATRICULADO
883.662 ptas.

LADA-2105
TOTAL MATRICULADO
827.000 ptas.

EDIFICIO PUERTO, bajos
(Frente Plaza de Toros)
Tel. 45 50 15
VINARÓS

MISCEL·LANIA BENICARLANDA

por el Corresponsal
de la Mar Xica

Hay que ver la gran cantidad de gente que acudió el pasado sábado al ermitorio de San Gregorio, por la mañana, en la romería para llevar al santo desde la ciudad hasta la ermita. Más de cinco mil paperinas repartieron «Els amics de Sant Gregori», entre la gente que recorrió los tres kilómetros. Imagínense el trabajo que han tenido estos benicarlandos en los últimos días. Luego, a la hora de repartir las paellas hay que volver a felicitarles, se lo montaron muy bien, para que encima de las paellas no hubiesen aglomeraciones y se pudiesen servir mejor. Ello permitió una mayor rapidez a la hora de repartir el arroz.

La víspera hubo redada en Benicarló, al igual que en otras poblaciones de la provincia, dentro de la operación «primavera», desencadenada para luchar contra el tráfico de droga. La nueva reforma del código penal en este desagradable asunto es totalmente positiva. En la provincia hubo un buen número de detenciones, cuatro de ellas en nuestra ciudad. El Gobernador Civil, Joaquín Azagra, indicó en una rueda de prensa que existirá una vigilancia permanente y las operaciones se sucederán.

El alcalde José María Febrer dio la semana pasada su lista a las próximas elecciones municipales. El encabeza el PDP, mientras que los hombres de la lista son independientes. O sea que se busca la

posibilidad de conseguir una poltrona a nivel provincial, léase Diputación Provincial.

Los que siguen con misterio, cual novela de Agata Christie, son los chicos del CDS. Por la ciudad circulan listas y se hacen quinielas para descubrirla. Parece ser que quieren presentar al mismo tiempo que la candidatura su programa electoral.

Y ya que hablamos de elecciones, éstas en nuestra ciudad, van a contar con una quiniela. La organizan hombres de la extinta UCD, que siguen fieles a esas ideas, y la cosa va a funcionar de la siguiente manera: En el Bar Milord se colocará una urna de cristal, completamente cerrada, sin cerrojo, para que cada persona pueda meter su pronóstico a nivel de Benicarló. Arriba de la misma estarán las cinco listas que se presentan al voto y el concursante, previo pago de 1.000 pesetas, anotará en una papeleta el número de concejales que sacará cada partido. El, o los que acierten, se llevarán lo apostado entre todos, a excepción del 15 % que se destinará a sufragar un vino de honor, el domingo siguiente de las elecciones, cuando se entregarán los premios.

La nota negra de la semana la dio Juan José Bel Martorell, de 28 años, que falleció el día de San Gregorio al lanzarse al tren sobre las 8,30 de la mañana. El infortunado murió

decapitado por la locomotora.

Volvimos a estar en el Pabellón de Deportes, para seguir vigilando las obras, pudiendo comprobar en que se está colocando ya el parquet. También pudimos conocer que las columnas que sostienen el techo serán pintadas de color amarillo fuerte, mientras que las barandillas, de azul eléctrico. Sin embargo no podemos ofrecer aún qué día quedará inaugurado.

El que hasta hace unos meses era el jefe de la oposición, Manuel Fraga, visitó el martes nuestra ciu-

dad, durante unas horas. En la misma Fraga aprovechó para animar a los hombres de Alianza Popular de cara a las próximas elecciones. Ha sido la quinta vez que el citado político ha visitado Benicarló.

El próximo año se estrenará para la Semana Santa un nuevo paso, que se titulará «El juicio del Señor», compuesto de cinco figuras y que podría salir de la ermita del Cristo del Mar. La noticia nos la confirmaba Manolo Rico y es muy importante, porque podría volver a animar a otras personas para sacar unos pasos que hace años no salen.

EL CORC

L'estómac de la premsa, és feble. Però millor no parlar-ne de la premsa, que després no desxifren la realitat de la irrealitat.

Un «gintonic», un «coantró» amb gel, una copa de rom «convergència» Pujol, dues barregetes a ca la retora i «Benicarló-Crònica». Els hi ha que li peguen als «estimulants» forts.

Els esportistes del poble estan ansiosos d'estrenar el pavelló, els falleros també. Per a la inauguració el Barça de bàsquet i Maria Consuelo Reyna, la reina del «reino» de las tres «provincias» que pronunciarà un discurs en «valensiano» de la capital, és a dir, castellà. Seran compatibles els Barça i la «Geperudeta»? This is the question.

Que oscuros intereses se esconderán detrás de esa publicación judeo-masónica?.

S'ho pregunten els termòmetres de la paciència ciutadana, els tords de la parança i les «tiesmaries».

A la ràdio comarcal fan un programa molt interessant «La gran aventura», llàstima de certes intervencions dels informatius. Ara, que els aparells tenen un botó màgic pel qual la veu de «casalla» de la consciència d'aquesta col·lectivitat, desapareix.

Hi ha filòlegs a cada pam de terra, quants saberuts tenim en aquest poble. No entenc com ens va així amb tanta erudició.

El director de «contes de Vila» té carnet polític i els «veladores de la democràcia» no ho denuncien ara, aquella publicació si que la consideren «imparcial». Clar, és la «seva» imparcialitat.

«Benicarló-Crònica»

1. «Contes de Vila»
0. Aquest gol del corresponsal de la Mar Xica no el parava ni Iribar (ne).

Febrer, alcalde. Per no perdre el «rumbo» ni els «ducados». Rambla, alcalde. Per passejar per la «Idem» amb tranquil·litat.

Rodríguez de Mier, alcalde. Per no perdre els «ducados» del duque.

Mundo, alcalde. Per no perdre la visió correcta del idem.

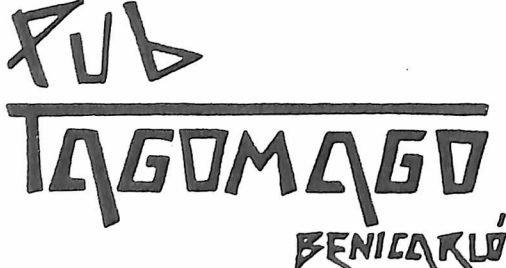
Barrios, alcalde. Per evitar «Barriosnuevos».

CORCDINADORA CORC,
Secció satírica i tomaquera que us entra en polèmiques

ORXATA I VINAGRE

Horchata, bien fresquita, para todos los integrantes de «Amics de Sant Gregori», por el trabajo que han realizado estos días para que todos los detalles estuviesen a punto el pasado sábado. Y además porque una vez más se acordaron de las personas mayores y bajaron una paella, la primera, al asilo.

Vinagre, suave por el momento, para los integrantes del Benicarló, ya que un año más harán padecer al aficionado hasta el último partido y van muchos. Esperemos que se pueda trocar en algo más dulce la semana próxima ya que depende de ellos mismos para conseguir mantener un año más la categoría.

PUB TAGOMAGO BENICARLÓ

Juegos, Sonido, Moda y Ambiente Joven
Lo mejor: Nuestros clientes
Para ellos: Lo mejor
Hernán Cortés, 9

Bar Mier

Hernán Cortés, 44
Tel. 47 10 19
BENICARLO

LLIBRES

El desig de viure

“Paisatge amb figura” és la tercera novel·la publicada en català per Manuel de Seabra, escriptor que va nèixer a Portugal, però que està estretament lligat a Catalunya des de 1947.

El protagonista de la novel·la és un misteriós personatge anomenat Clovis, del qual fa cinc anys que ningú no sap res. Un periodista decideix escriure la seua biografia i per això s'entrevista amb persones que l'han conegut personalment en diferents etapes de la seua vida per anar reconstruint a poc a poc el que ha estat la seua existència.

Els diversos personatges asseguts davant l'aparell de gravació del periodista ens ofereixen diferents visions de Clovis: sovint contradictòries; nacionalista, comunista, bohemí, bon noi, envejós, cretí, descarat, tímid... L'escriptor sembla que vol concloure que les coses no tenen una única visió sinó que tot depèn del punt de vista amb que se les mira.

El paisatge en què es desenvolupa la novel·la és el de la Barcelona franquista; un ambient carregat de frustracions i de vides monòtones. No és gens estrany que molts dels personatges parlen més de si mateix que no de Clovis i que ens conten allò que haguessin pogut ésser i no ho han aconseguit. I dintre d'aquest paisatge es mou la

figura de Clovis, el punt de referència de tots, l'únic que escapa, que pot viure a altres llocs, que coneix la fortuna i la misèria. Perquè en allò que estan tots d'acord, tan els que l'estimen com els que l'odien és que Clovis era una persona que no es resignava a viure una sola vida sinó que volia viure totes les vides possibles.

Al final del llibre ens queda el dubte de si Clovis ha existit realment ¿No anirà també el periodista a la recerca d'aquesta vida intensa i plena? En aquest aspecte les paraules de l'últim personatge entrevistat són ben expressives: **“Qui sap si Clovis no és més que un miratge creat per la nostra frustració, qui sap si Clovis no és simplement una excusa per a les nostres vides grises, sense aventura”**.

Però malgrat la vida aparentment tan apassionant de Clovis, l'últim dels personatges que ha tingut notícies d'ell, el va trobar a Malacca amb més de cinquanta anys i encara cercava la vida. El viure la vida amb tota la seua intensitat no és tan fàcil com pot parèixer, però Manuel de Seabra no ens dóna a conèixer el final de Clovis i ens deixa així un camí obert a l'esperança.

MANUEL DE SEABRA.- Paisatge amb figura.- Edicions de La Magrana. Col. Les ales esteses. Barcelona. 1986.

JOSEP MANUEL SAN ABDON

Josep Igual

«Cançons Viscudes»

Recital, divendres 22 de Maig, 10 nit
Lloc: Residència Juvenil Sant Crist del Mar

LA FINESTRA DESPULLADA

Diumenge

Caminàvem el diumenge entre les llimeres generoses.

Parlàvem, és clar, de veus, de veus obscures que rellisquen per les perfectes herbes de la més closa nit. Veus ofegades brutalment a la cala on només hi ha l'aigua més neta del clar matí.

Veus tot just que sobreviuen nedant en diagonal, parlar per no callar, per no callar el mal que ens han vingut fent, per no cedir als fruits de colors rancis, que arriben del cementiri brut d'escumes captivades. Parlar, per refermar-se front a la fulla alçada de la païra.

Siem entre totes elles, fumant glopades del petit foc com qui absorbeix delicadament secrets d'amant, confidències d'una arena secular que arribava a la música dòcil, porosa, dels lleus gestos.

Convidats, beviem el vi sec fins a l'embriaguesa, el crit íntim creuava les cambres de la casa, quebrant el guix i els mobles.

Companys, seguts a la vora del reguer que empeny brosses al retorn definitiu de la terra, i tanmateix el nostre lluent joc de complicitats, prenent les copes del vi brau, convidant Maiakovski a gronxar-se fet os i braolant per les estretes aigües que brinden rera nostre. Aigües del temps.

Caminaven el diumenge, o el pati de la matinada, no ho sé, entre branques amables i inquietes.

JOSEP IGUAL

A Raimon, que m'ha sabut parlar i escoltar

Irritacions

S'han escrit i lliurat nombrosos assaigs filosòfics i s'han formulat vastes i diverses definicions científiques sobre que és la vida. No pretenc entrar en competència amb els qui tramunten els andamis més enlairats del pensament, i la prova d'això és que ara constato i escric una frase força vulgar i evidentment parcial i subjectiva: viure és irritar algú. O siga, que el senyal que som vius, deserts, és que podem produir irritació —encara que no en tinguem la voluntat—. Això és especialment apreciable al ram de les arts.

Quan el pintor, l'escriptor, el cantant, l'actor es mort, juntament amb la capacitat de respirar i treballar es

perd la capacitat d'irritar. Es capgira, doncs, de rel la qüestió. No cal dir noms, el lector ja pot pensar infinitat de personatges/ artistes que mentre vivien eren mal vistos pels seus defectes reals i humans o per l'exageració que en feien els seus contemporanis, menys atents a les seves qualitats. Al cap del temps —el temps tot ho cura—, aquell que irritava comença a ser recordat amb més amabilitat.

Però els que estimen la vida, el seu treball, sovint irriten. Només a un pam sota terra fan néixer lloances i benediccions. Tanmateix...

JOSEP IGUAL

La clase Rover

AUSTIN ROVER

ROVER SERIE 800

Cilindrada: 2.500 c.c.
 Potencia: 173 C.V.
 Velocidad máxima: 214 Km./h.
 Aceleración: 8,3
 Consumo: a 90 Km./h. 7,1
 120 Km./h. 8,8

MOTOR V6 de 24 válvulas.
 AIRE ACONDICIONADO DE SERIE
 FRENOS ABS
 ORDENADOR DE VIAJE

Véalo ahora en Auto-Valencia

Esteban Collantes, 103
 Tel. 47 36 31 **BENICARLO**
 Concesionario Provincial

Ctra. Barcelona, Km. 69 - Tel. 21 00 00
CASTELLON

El Benicarló no aprovechó sus ocasiones y terminó goleado

El último desplazamiento del Benicarló en la presente liga, el más largo, sirvió para comprobar una vez más que para marcar un gol se deberá confiar casi en un milagro. Otra vez se fallaron claras oportunidades que pudieron haber cambiado el rumbo del partido. Para colmo el equipo salió de Novelda goleado. Y no sirven las excusas acerca del árbitro porque anuló un gol en dudosa posición de fuera de juego.

Un resultado que obligará al Benicarló a conseguir como mínimo el empate este domingo, a las seis de la tarde, frente al Benidorm. Un partido en donde hay que dejar al lado el mal juego del equipo, su sequía goleadora, para poner desde la grada el granito de arena suficiente para empujar a los jugadores en pos de la victoria, que a fin de cuentas es lo que interesa, ganar.

Volviendo al partido de Novelda, el Benicarló pudo

inaugurar el marcador a los 19 minutos, en un rápido contragolpe de Dani, pero pensamos que se precipitó en el tiro y el meta Angel, que cubría puerta, despejó a córner. Tres minutos más tarde Rubén iniciaba

un contragolpe (ver foto), pero en los metros finales ni él ni Peña se aclaraban para meter la bola. Ya con el 1-0 en el marcador fue Sergio quien pudo marcar, pero la salida de Angel neutralizó el peligro.

La Segunda División más cerca para el Benicarló

Las posibilidades de que el equipo de baloncesto masculino ascienda a la Segunda División son cada vez mayores. Eso desprendemos de la conversación mantenida el lunes por la noche con el presidente de la Federación Provincial, Salvador Vidal, quien dijo que el nuevo grupo Aragón-Valencia era ya una

realidad. El problema actual se basa en los equipos que participarán en el mismo. La propuesta de la federación aragonesa contempla la formación de dos grupos de 10 equipos, lo que quizás perjudicaría la calidad en la categoría, subiendo el Benicarló automáticamente. Por su parte, la valenciana propo-

ne un grupo único de 16 o 14 equipos, a partes iguales. En el primer caso el Benicarló asciende, mientras que en el segundo dependería de lo que haga el Valencia-Pamesa en Primera B, ya que si estos bajasen ocuparían la plaza del Benicarló.

Este fin de semana los representantes de ambas

federaciones dejarán claro en Madrid cual será el número de equipos para la próxima temporada. Lo ideal parece la fórmula de los 16 equipos, ya que con 14 a la hora de realizar los play-off, habría problemas ya que deberían quedar unos equipos exentos en la primera fase.

FERRER

Cines

CAPITOL

REGIO

Salas dotadas con DOLBY STEREO

DOS SALAS DE CINE... CON PROGRAMACIONES ¡¡DE PELICULA!!

CAPITOL

REGIO

EL COLOR DEL DINERO

A LA MAÑANA SIGUIENTE

Día 20:

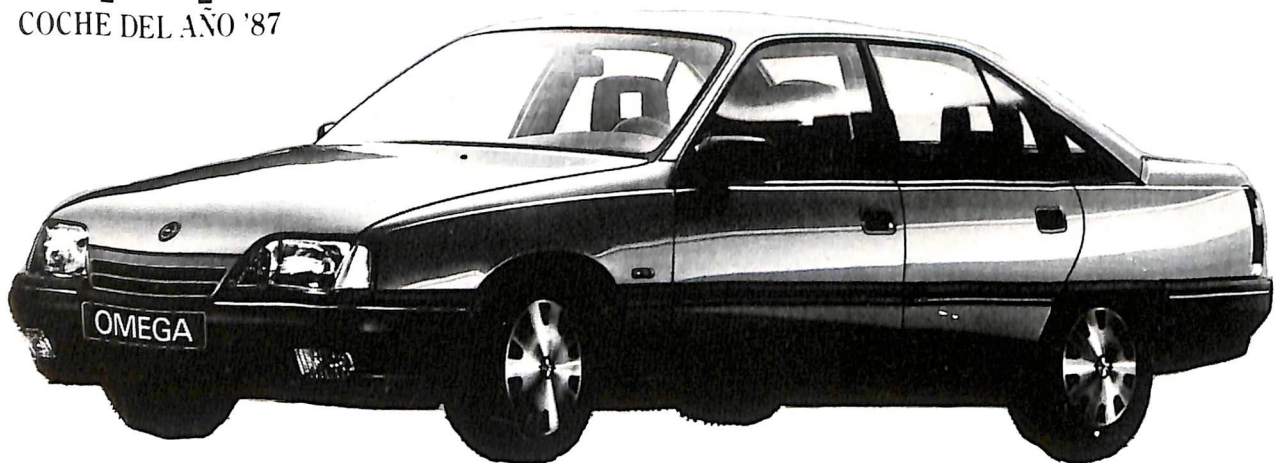
EL DISPUTADO VOTO DEL SEÑOR CAYO

ATENCION: Nos reservamos el derecho de cambiar o alterar alguna película siempre que sea para mejorar la programación

OPEL OMEGA, coche del año '87.

COCHE DEL AÑO '87

AUTO ALEJO, S.A.

CONCESIONARIO

CTRA. NACIONAL 340, KM. 136'5
TELS. 47 36 80 - 47 36 12

12580 **BENICARLO**
(Castellón)